

[Lenger]

fra den overvejelse, at en forhøjet selskabsskat ud fra en isoleret betragtning er bedre end en selskabsskat på det nuværende niveau.

Uanset om der er et hul på størrelse med en ladeport eller måske kun en stalddør, er det trods alt sådan, at ingen med den konkrete udformning af lovforslaget får en fordel, en fradragsmulighed, en skattetæknings- eller skatteunddragelsesmulighed, som de ikke havde i forvejen og havde haft allerede i hr. Lykketofts tid som minister. Eller med andre ord: de, der har mulighed for at unddrage sig den forhøjede selskabsskat, må til gengæld betale selskabsskat efter den gamle selskabsskatprocent, men på et tidspunkt, der er tidligere end ellers. Så en skærpelse er der under alle omstændigheder tale om, ikke nogen lempelse.

Jeg vil godt i parentes bemærke, at kommunerne ville have fordel af denne omflytning, denne spekulation, om man vil, fordi den vil bringe midler til beskatning, før ministerens ændring af andelen for kommunernes vedkommende når at træde i kraft.

Hvad angår forslaget om bunden opsparing, løser ændringsforslaget ét af problemerne for nogle mennesker, men det berører ikke det helt centrale kritikpunkt, hvilket ministeren også har bekræftet, nemlig at private erhvervsdrivende eller bare folk, der spekulerer lidt i leasingfiduser, har mulighed for selv at påvirke størrelsen af deres bundne opsparing. Den ladeport er reel, for den kan man bruge uden at pådrage sig andre ulemper overhovedet. Det er jo ikke tilfældet, hvis man spekulerer vedrørende selskabsskatten. Allerede af den grund er indgrebet med den bundne opsparing vilkårligt og tilfældigt og uden forbindelse med den reelle skatteevne.

Dertil kommer naturligtvis, at de, der vil blive ramt, typisk er faglærte arbejdere i lejebolig, for trods en klart ringere skatteevne end mennesker med langt højere bruttoindkomster vil denne ringere skatteevne ikke udtrykke sig i beregningen af den bundne opsparing, fordi mennesker i lejeboliger ikke har særlig mange fradrag.

Vi er heller ikke tilfredse med de dispensationsregler, som er stillet op. Vi mener, det er retssikkerhedsmæssigt meget betænkeligt at indføre dispensationsmuligheder, der er så uklare, og hvor det tilsyneladende har været så svært i de besvarelser, der er givet skatte-

og afgiftsudvalget, at få eksempler på, hvordan de vil virke.

Vi har en række ændringer mere, men om dem vil jeg henvise til de bemærkninger, som jeg kom med ved dette lovforslags første behandling.

Generelt kan man sige om begge lovforslagene, at den sminke, de var tænkt som i det samlede indgreb, har en yderst gennemskuelig karakter. Merprovenuet af selskabsskatten betales tilbage til arbejdsgiverne, allerede før det er kommet i kassen, og den bundne opsparing belaster ikke tilstrækkelig entydigt de højeste indkomster, dels på grund af, at der mangler progression, som tidligere tiders bundne opsparinger har indeholdt, dels på grund af det anvendte indkomstbegreb, dels som nævnt på grund af smutvejene.

Derfor står det samlede indgreb i overenskomstforhandlingerne, selv med disse to skattelove, som et indgreb, der er vendt mod lønarbejderne, ikke alene i kraft af sit indhold, men også i kraft af den begrænsning i aktionsretten, indkomstpolitik og indgreb altid indeholder.

Til slut vil jeg gerne complimentere hr. Hagen Hagensen for de bemærkninger, han havde om dagbladet Aktuelt. Han konkluderede, at her havde man altså vist, hvordan befolkningen så på dette indgreb. Jeg vil gerne complimentere hr. Hagen Hagensen for, at han ud af en stikprøve på fem personer kan drage erfaringer og konklusioner om, hvordan befolkningen ser på regeringens politik. Det synes jeg er flot. Jeg synes egentlig, man skulle overveje, om man ikke kunne komme ned på to personer.

Arne Bjerregaard (KrF):

Lad mig først sige om lovforslag nr. L 209, at vi er enige i forslaget, som det foreligger, og at vi ikke ønsker at gå ind i en diskussion om den åbne ladeport og muligheden for udnyttelse. Vi erkender, at nogle har mulighed for at overflytte overskud til et år med lavere indkomst, altså det forudgående år. Det erkender vi blankt. Men de skal trods alt betale 40 pct., og derfor er det ikke sådan, at de får et skattefrit beløb. Der kan altså blive tale om, at et større beløb bliver beskattet med 40 pct., end man måske havde regnet med, i stedet for med de 50 pct., men så har